

Beleidsvarianten voor de toekenning van toeslagen in de kalversector, 2014-2019

Gevolgen van vier beleidsvarianten van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid voor een gemiddeld kalverbedrijf in Nederland

Nico Bondt en Jakob Jager

Beleidsvarianten voor de toekenning van toeslagen in de kalversector, 2014-2019

Gevolgen van vier beleidsvarianten van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid voor een gemiddeld kalverbedrijf in Nederland

Nico Bondt en Jakob Jager

Dit onderzoek is uitgevoerd in opdracht van de Stichting Brancheorganisatie Kalversector.

LEI Wageningen UR
Wageningen, maart 2014

LEI 14-027

Nico Bondt, Jakob Jager, 2014. *Beleidsvarianten voor de toekenning van toeslagen in de kalversector, 2014-2019. Gevolgen van vier beleidsvarianten van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid voor een gemiddeld kalverbedrijf in Nederland*. Wageningen, LEI Wageningen UR (University & Research centre), LEI 14-027. 15 blz.; 2 fig.; 4 tab.; 4 ref.

Trefwoorden: landbouwbeleid toeslagen vleeskalveren EU Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB)

Dit rapport is gratis te downloaden op www.wageningenUR.nl/lei (onder LEI publicaties).

© 2014 LEI Wageningen UR

Postbus 29703, 2502 LS Den Haag, T 070 335 83 30, E informatie.lei@wur.nl,

www.wageningenUR.nl/lei. LEI is onderdeel van Wageningen UR (University & Research centre).

LEI hanteert voor haar rapporten een Creative Commons Naamsvermelding 3.0 Nederland licentie.

© LEI, onderdeel van Stichting Dienst Landbouwkundig Onderzoek, 2014

De gebruiker mag het werk kopiëren, verspreiden en doorgeven en afgeleide werken maken. Materiaal van derden waarvan in het werk gebruik is gemaakt en waarop intellectuele eigendomsrechten berusten, mogen niet zonder voorafgaande toestemming van derden gebruikt worden. De gebruiker dient bij het werk de door de maker of de licentiegever aangegeven naam te vermelden, maar niet zodanig dat de indruk gewekt wordt dat zij daarmee instemmen met het werk van de gebruiker of het gebruik van het werk. De gebruiker mag het werk niet voor commerciële doeleinden gebruiken.

Het LEI aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Het LEI is ISO 9001:2008 gecertificeerd.

LEI 14-027

Inhoud

	Inhoud	3
	Woord vooraf	5
1	Inleiding	6
2	Werkwijze en methode	7
	2.1 Inleiding	7
	2.2 Vier beleidsvarianten	7
	2.3 Methodologische aanpak	8
3	Resultaten	9
	3.1 Inleiding	9
	3.2 Ontwikkeling toeslagen en inkomen tussen 2014 en 2019	9
	3.3 Ontwikkeling toeslag per afgeleverd kalf	11
4	Discussie en conclusies	13
	Literatuur en websites	14

Woord vooraf

Het LEI heeft op verzoek van de Stichting Brancheorganisatie Kalversector (SBK) vier beleidsvarianten voor de nationale invulling van de wijzigingen in de directe toeslagen van de eerste pijler van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) doorgerekend. Dit geeft inzicht in hoe het inkomen op een gemiddeld kalverbedrijf in Nederland zich ontwikkelt indien een van deze vier varianten geïmplementeerd wordt.

We bedanken de heer H. Bekman, secretaris van de SBK, voor het aanreiken van de vier beleidsvarianten en voor de begeleiding van het onderzoek.

Ir. L.C. van Staalduinen
Algemeen Directeur LEI Wageningen UR

1 Inleiding

In het GLB-akkoord over de herziening van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) na 2013 is afgesproken dat alle EU-lidstaten het regionaal model moeten toepassen bij het toekennen van toeslagen uit de eerste pijler. In dit regionaal model worden de totale toeslagen per bedrijf bepaald op basis van de hoogte van de hectaretoeslag en het aantal hectaren op dat bedrijf, waarbij voor elke hectare landbouwgrond eenzelfde toeslag geldt. Omdat Nederland nu het historisch model toepast, waarbij de toeslagen per ha uiteenlopen, betekent dit dat landbouwbedrijven in Nederland na 2014 met een verandering in hun toeslagen te maken krijgen. Of bedrijven minder, of juist meer toeslagen zullen ontvangen in de periode na 2014 hangt af van de hoogte van hun toeslag in 2014. Indien voor 2014 de bedrijfstoeslagen worden gedeeld door het aantal aanwezige hectaren, ligt de toeslag op gemiddeld 430 euro per ha in Nederland; voor de vleeskalverbedrijven met relatief weinig grond liggen deze bedragen substantieel hoger (Terluin *et al.*, 2014). Lidstaten hebben enige flexibiliteit bij het invoeren van het regionaal model. Zo mogen de toeslagen tussen 2015 en 2019 bewegen in de richting van een uniforme hectaretoeslag in 2019, waarbij ze *al dan niet* uiteindelijk op het niveau van de uniforme hectaretoeslag in 2019 uitkomen. Verder mogen lidstaten een deel van de directe toeslagen in de vorm van aan de productie gekoppelde premies uitbetalen. Op die manier kunnen lidstaten inspelen op de specifieke situatie van hun landbouwsector en grote inkomensschokken voorkomen. In augustus 2014 moeten lidstaten aan de Europese Commissie doorgeven op welke manier zij de toeslagen van de eerste pijler van het GLB in de periode 2015-2019 willen toekennen.

In december 2013 heeft het Nederlandse kabinet zijn voornemen geuit om de toeslagen uit de eerste pijler van het GLB tussen 2014 en 2019 in vijf gelijke stappen af te bouwen naar een uniforme hectaretoeslag van circa 390 euro per ha in 2019 (EZ, 2013). Voor de vleeskalverbedrijven betekent dit een grote daling in de ontvangsten aan toeslagen (Terluin *et al.*, 2014). De Stichting Brancheorganisatie Kalversector (SBK) heeft dan ook behoefte aan inzicht in beleidsalternatieven die minder grote gevolgen voor de vleeskalversector hebben. Bij zulke alternatieven kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheid om de toeslagen niet helemaal te laten dalen naar een uniforme hectaretoeslag in 2019, of om de toeslag deels gekoppeld te houden aan de productie. Het resultaat van dit onderzoek stelt de SBK in staat het voorgenomen kabinetsbeleid beter te beoordelen op de gevolgen voor haar sector.

In deze nota wordt een analyse gemaakt van de veranderingen in de omvang van de toeslagen uit de eerste pijler van het GLB voor Nederlandse vleeskalverbedrijven tussen 2014 en 2019, die het gevolg zijn van de overgang van het historisch naar het regionaal model. Daarvoor gebruiken we in deze studie vier beleidsvarianten: de Nederlandse variant wordt vergeleken met de voorgenomen varianten waarvan op dit moment verwacht wordt dat ze in Frankrijk (twee alternatieven) en Vlaanderen zullen worden toegepast.

2 Werkwijze en methode

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk bespreken we de vier beleidsvarianten voor het toekennen van directe toeslagen aan de kalversector tussen 2014 en 2019, die we in deze studie gaan doorrekenen. In paragraaf 2.2 worden de varianten geïntroduceerd en in paragraaf 2.3 gaan we in op de methodologische aanpak van de doorrekening van de varianten.

2.2 Vier beleidsvarianten

In deze studie worden vier beleidsvarianten voor het toekennen van toeslagen uit de eerste pijler van het GLB aan de kalversector voor de jaren 2014-2019 doorgerekend. Omdat er in de uitgangssituatie in 2014 nog geen sprake is van een hectaretoeslag, maar een bedrijfstoeslag voor het gehele bedrijf, gebruiken we in de beleidsvarianten de term 'omgerekende bedrijfstoeslag per ha'. Die ontstaat door de bedrijfstoeslag te delen door het aantal hectaren op het bedrijf. Op die manier is de bedrijfstoeslag gemakkelijk met de hectaretoeslag te vergelijken, omdat ze beide in dezelfde eenheid zijn uitgedrukt.

Beleidsvariant 1: geleidelijke overgang van de bedrijfstoeslag naar een uniforme hectaretoeslag in 2019 (NL flat rate)

In deze variant wordt de omgerekende bedrijfstoeslag per ha tussen 2014 en 2019 in vijf gelijke stappen afgebouwd naar een uniforme basispremie van 400 euro in 2019. Deze variant komt overeen met het voorgenomen beleid van het Nederlandse kabinet.¹

Beleidsvariant 2: geleidelijke afbouw met 30% van de bedrijfstoeslag tussen 2014 en 2019 (Iers/Frans -30%)

In deze variant wordt gebruik gemaakt van de door de EU toegestane mogelijkheid om de toeslag tussen 2014 en 2019 in de richting van de uniforme hectaretoeslag te laten bewegen zonder dat dit niveau wordt bereikt. Bij deze optie mag het verlies aan ontvangsten in 2019 worden ingedamd tot maximaal 30% van de ontvangsten in 2015 (CEC, 2013). In deze beleidsvariant wordt de omgerekende bedrijfstoeslag per ha tussen 2014 en 2019 in vijf gelijke stappen van steeds 6% teruggebracht. De hectaretoeslag in 2019 komt dan uit op 70% van de omgerekende bedrijfstoeslag per ha. In de jaren daarna kan de hectaretoeslag vervolgens op dit niveau blijven. Deze variant wordt in de discussie over het GLB aangeduid met het 'Iers-Franse model' en heeft in Ierland inmiddels ook de status van voorgenomen beleid.²

Beleidsvariant 3: geleidelijke afbouw met 50% van de bedrijfstoeslag tussen 2014 en 2019 (Iers/Frans -50%)

Deze variant is afgeleid van het Iers-Franse model, zoals dat is weergegeven in beleidsvariant 2. In deze extra variant wordt de omgerekende bedrijfstoeslag per ha tussen 2014 en 2019 in vijf gelijke stappen van steeds 10% teruggebracht. De hectaretoeslag in 2019 komt dan uit op 50% van de omgerekende bedrijfstoeslag per ha. In de jaren daarna kan de hectaretoeslag vervolgens op dit niveau blijven.

1 Strikt genomen gaat het Nederlandse kabinet uit van een uniforme hectaretoeslag van 390 euro in 2019, omdat ze een klein deel van de nationale envelop niet besteedt aan uniforme toeslagen.

2 In de discussie over de aanpassing van de toeslagen uit de eerste pijler van het GLB tussen 2014 en 2019 wordt een variant waarbij de toeslagen met een bepaald percentage worden afgebouwd zonder in 2019 het niveau van een uniforme hectaretoeslag te bereiken, het Iers-Franse model genoemd.

Beleidsvariant 4: beleidsvariant 2 plus een gekoppelde kalvervleespremie (Vlaams -30%,10)

In deze beleidsvariant wordt de bedrijfstoelage gedeeltelijk afgebouwd en wordt een deel van de toeslagen gekoppeld aan de productie van kalfsvlees, als volgt:

- de omgerekende bedrijfstoelage per ha wordt tussen 2014 en 2019 met 30% teruggebracht in vijf gelijke stappen van steeds 6%. De hectaretoelage in 2019 komt dan uit op 70% van de omgerekende bedrijfstoelage per ha;
- kalverhouders krijgen een gekoppelde premie van 10 euro per afgeleverd kalf (dit is 15 euro per kalverplaats).

In de jaren daarna kan de toeslag vervolgens op dit niveau blijven. Deze variant komt overeen met het voorgenomen beleid van de overheid in Vlaanderen.³

2.3 Methodologische aanpak

Voor het berekenen van de omvang van de hectaretoeslagen per bedrijf in de jaren 2014-2019 hebben we de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- We gaan uit van een bedrijf van 750 kalverplaatsen, met 1,5 rondes per jaar, dat op jaarbasis 1.125 kalveren aflevert en beschikt over 1 ha cultuurgrond: het referentiebedrijf.
- We kijken alleen naar de uniforme hectaretoelage en maken geen onderscheid naar de twee delen waaruit deze toeslag is opgebouwd: de basispremie en de vergroeningspremie. Deze laatste maakt 30% uit van de totale bedrijfstoelage.
- De nationale envelop⁴ voor directe betalingen voor Nederland neemt af van 793 mln. euro in 2014 tot 732 mln. euro in 2019. We gaan ervan uit dat de gehele nationale envelop wordt gebruikt voor het doen van betalingen voor hectaretoeslagen en gekoppelde premies. Door de daling van de nationale envelop neemt de gemiddelde omgerekende bedrijfstoelage per ha in Nederland af van 430 euro in 2014 naar 400 euro in 2019.
- Op basis van resultaten uit het Bedrijveninformatienet van het LEI (met circa 30 vleeskalverbedrijven op contractbasis) wordt de bedrijfstoelage van een gemiddeld Nederlands vleeskalverbedrijf van 750 kalverplaatsen berekend met het hieraan gekoppelde inkomen uit bedrijf. Het inkomen uit bedrijf wordt berekend door op de opbrengsten van het bedrijf de betaalde kosten en afschrijvingen in mindering te brengen. Dit inkomen is inclusief eventuele buitengewone baten en lasten die meer incidenteel van aard zijn. De berekeningen hebben uitsluitend betrekking op de verwachte ontwikkeling van de GLB-toeslagen. Er is geen rekening gehouden met andere ontwikkelingen die het inkomen kunnen beïnvloeden, noch met de te verwachten autonome groei van de bedrijfsomvang.
- De vergroeningspremie wordt alleen uitgekeerd als bedrijven aan de vergroeningseisen voldoen. Voor bedrijven met minder dan 15 ha grond bestaan er veel vrijstellingen op vergroeningsgebied. Daarom gaan we ervan uit dat het door ons gebruikte referentiebedrijf aan de vergroeningseisen voldoet en voor de premie in aanmerking komt.

³ Wanneer het Iers-Franse model wordt gecombineerd met een gedeeltelijke koppeling van de premies aan de productie, wordt van het Belgische model gesproken. Zo heeft Vlaanderen bijvoorbeeld het voornemen om de bedrijfstoelagen zo af te bouwen dat de teruggang aan ontvangsten tussen 2015 en 2019 maximaal 30% per bedrijf bedraagt, en waarbij 1% van de nationale envelop wordt gebruikt voor kalfsvleespremies (Vlaams ministerie van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, 2014).

⁴ De 'Nationale envelop' is het totale bedrag dat een EU-lidstaat in een jaar aan hectaretoeslagen in de eerste pijler van het GLB kan uitbetalen. Dertig procent van deze envelop moet worden besteed aan de vergroeningspremies en maximaal 2% moet worden gereserveerd voor extra betalingen voor jonge boeren. Optioneel kunnen lidstaten ervoor kiezen om een deel van deze envelop te besteden aan betalingen voor boeren in gebieden met natuurlijke handicaps of voor gekoppelde betalingen. Het bedrag dat in de nationale envelop overblijft na aftrek van de betalingen voor vergroening, jonge boeren en eventueel voor de gebieden met natuurlijke handicaps en gekoppelde betalingen, is bestemd voor de basispremie (Terluin *et al.*, 2014).

3 Resultaten

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk presenteren we de resultaten van de doorrekening van de vier beleidsvarianten. In paragraaf 3.2 komt de omgerekende hectaretoeslag in het referentiebedrijf voor de kalversector aan de orde en wordt ingegaan op de veranderingen in de toeslagen en het inkomen op dat bedrijf volgens de verschillende varianten. In paragraaf 3.3 wordt de toeslag in de verschillende varianten uitgedrukt per kalf op het referentiebedrijf.

3.2 Ontwikkeling toeslagen en inkomen tussen 2014 en 2019

In 2014 bedraagt de totale bedrijfstoeslag op het referentiebedrijf 45.000 euro. Omdat dit bedrijf maar 1 ha heeft, bedraagt de omgerekende bedrijfstoeslag per ha ook 45.000 euro. Vanuit deze uitgangssituatie is vervolgens per beleidsvariant berekend hoe de toeslagen tussen 2014 en 2019 gaan veranderen. In Tabel 1 en Figuur 1 is weergegeven hoe de toeslag zich ontwikkelt in de vier beleidsvarianten.

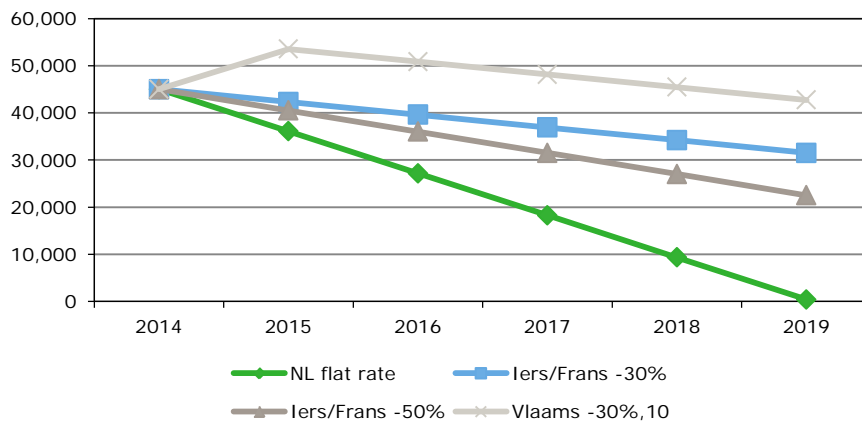
Tabel 1

Ontwikkeling hectaretoeslag tussen 2014 en 2019 in vier varianten voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per bedrijf).

Variant	NL flat rate	Iers/Frans -30%	Iers/Frans -50%	Vlaams -30%, 10
2014	45.000	45.000	45.000	45.000
2015	36.080	42.300	40.500	53.550
2016	27.160	39.600	36.000	50.850
2017	18.240	36.900	31.500	48.150
2018	9.320	34.200	27.000	45.450
2019	400	31.500	22.500	42.750

Bron: LEI.

In variant 1, die is gebaseerd op het voorgenomen beleid van het Nederlandse kabinet, resteert in 2019 slechts de uniforme hectaretoeslag van 400 euro. Dit betekent een daling van de ontvangsten aan toeslagen van zo'n 99% tussen 2014 en 2019. In variant 2, waarbij het bedrijf tussen 2014 en 2019 30% minder toeslagen krijgt, komt de hectaretoeslag in 2019 op 31.500 euro uit. In variant 3, waarbij het referentiebedrijf met 50% op de omgerekende hectaretoeslag in 2014 wordt gekort, bedraagt de hectaretoeslag in 2019 22.500 euro. In beleidsvariant 4, waarbij de omgerekende bedrijfstoeslag in 2014 met 30% wordt gereduceerd, maar waarbij ook een premie van 10 euro per afgeleverd kalf wordt gegeven, blijven de gevolgen het meest beperkt. In die variant bedraagt de uniforme hectaretoeslag in 2019 42.750 euro, een vermindering van zo'n 5%. In de tussenliggende jaren komt de toeslag zelfs op een hoger niveau te liggen dan in 2014.

Figuur 1 Ontwikkeling hectaretoeslag tussen 2014 en 2019 in vier varianten voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per bedrijf).

Bron: LEI.

Inkomen uit bedrijf

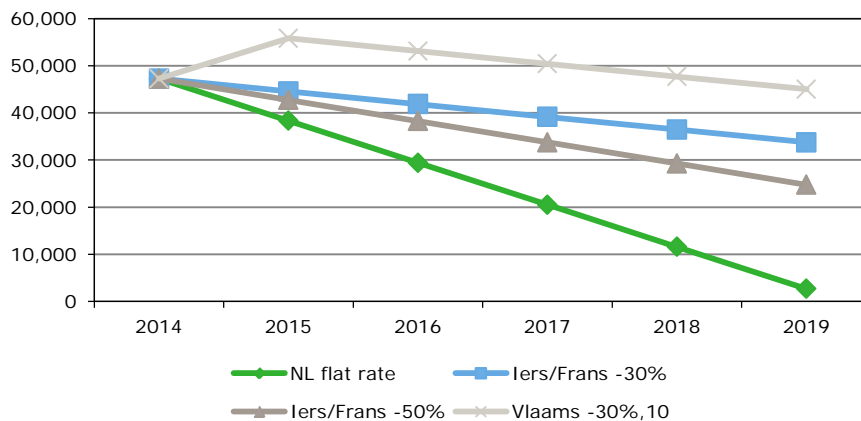
Het vleeskalverbedrijf met 750 kalverplaatsen en 1 ha grond heeft in 2014 een inkomen uit bedrijf van 47.250 euro (Binternet LEI). Hiervan is bijna 95% (45.000 euro) afkomstig uit bedrijfstoelagen. Omdat we in onze berekeningen afzien van alle overige factoren die het inkomen kunnen beïnvloeden, is de verandering in het inkomen tussen 2014 en 2019 in de beleidsvarianten uitsluitend het gevolg van veranderingen in de ontvangsten aan toeslagen uit de eerste pijler van het GLB. Bij het toepassen van een uniforme hectaretoeslag van 400 euro per ha in 2019, waar beleidsvariant 1 van uitgaat, wordt het inkomen in de periode 2014-2019 elk jaar zo'n 9.000 euro lager en komt uiteindelijk in 2019 op nog geen 3.000 euro uit (Tabel 2 en Figuur 2). In de beleidsvarianten 2 en 3 met een verlaging van de omgerekende hectaretoeslag van respectievelijk 30 en 50% tussen 2014 en 2019, daalt het inkomen minder. In variant 2 gaat het inkomen op het referentiebedrijf in de periode 2014-2019 elk jaar met zo'n 3.000 euro achteruit en in variant 3 met 4.500 euro. In variant 4 wordt de reductie in de omgerekende bedrijfstoelag bijna gecompenseerd door de gekoppelde premie. In die variant is het inkomen in 2019 slechts 2.250 euro lager dan in de uitgangssituatie in 2014, en ligt het inkomen in de jaren 2015-2018 zelfs boven het inkomen in 2014.

Tabel 2

Ontwikkeling inkomen uit bedrijf tussen 2014 en 2019 voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per bedrijf).

Variant	NL flat rate	Iers/Frans -30%	Iers/Frans -50%	Vlaams -30%,10
2014	47.250	47.250	47.250	47.250
2015	38.330	44.550	42.750	55.800
2016	29.410	41.850	38.250	53.100
2017	20.490	39.150	33.750	50.400
2018	11.570	36.450	29.250	47.700
2019	2.650	33.750	24.750	45.000

Bron: LEI.

Figuur 2 Ontwikkeling inkomen uit bedrijf tussen 2014 en 2019 voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per bedrijf).

Bron: LEI.

3.3 Ontwikkeling toeslag per afgeleverd kalf

In deze paragraaf is de ontwikkeling van de toeslagen in de vier beleidsvarianten uitgedrukt per afgeleverd kalf. In de uitgangssituatie in 2014 bedraagt de toeslag 40 euro per kalf, uitgaande van een bedrag van 45.000 euro aan bedrijfstoeslag en een levering van 1.125 kalveren op jaarbasis. Als Nederland overgaat op een uniforme hectaretoeslag in 2019 zoals in beleidsvariant 1, dan resteert er in 2019 een toeslag van omgerekend 0,4 euro per afgeleverd kalf (Tabel 3).

In Tabel 4 is weergegeven wat de vermindering van de bedrijfstoeslag in de vier beleidsvarianten kan betekenen voor het inkomen per afgeleverd kalf. In de varianten 2 en 3 komt de toeslag per kalf in 2019 op respectievelijk 28 en 20 euro uit. In variant 4 komt de toeslag per kalf door de gekoppelde premie in de jaren 2015-2017 zelfs boven die van 2014 uit en bedraagt de toeslag in 2019 38 euro per kalf.

Tabel 3

Ontwikkeling omgerekende toeslag per kalf tussen 2014 en 2019 voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per afgeleverd kalf).

Variant	NL flat rate	Iers/Frans -30%	Iers/Frans -50%	Vlaams -30%,10
2014	40	40	40	40
2015	32	38	36	48
2016	24	35	32	45
2017	16	33	28	43
2018	8	30	24	40
2019	0,4	28	20	38

Bron: LEI.

Inkomen uit bedrijf

In 2014 bedraagt het inkomen op het referentiebedrijf 42 euro per kalf. In beleidsvariant 1 vermindert dat tot 2 euro in 2019. In de beleidsvarianten 2 en 3 komt het in 2019 op 30 en 22 euro uit. In beleidsvariant 4 daalt het inkomen per kalf slechts met 2 euro tot 40 euro.

Tabel 4

Ontwikkeling inkomen per afgeleverd kalf tussen 2014 en 2019 voor een gemiddeld vleeskalverbedrijf van 750 dierplaatsen en 1 ha grond (euro per afgeleverd kalf).

Variant	NL flat rate	Iers/Frans -30%	Iers/Frans -50%	Vlaams -30%,10
2014	42	42	42	42
2015	34	40	38	50
2016	26	37	34	47
2017	18	35	30	45
2018	10	32	26	42
2019	2	30	22	40

Bron: LEI.

4 Discussie en conclusies

Discussie

In dit onderzoek is uitsluitend gekeken naar de verwachte ontwikkeling van de GLB-toeslagen en het effect daarvan op het inkomen voor een gemiddeld Nederlands vleeskalverbedrijf. Gezien de specifieke structuur van een Nederlands vleeskalverbedrijf kunnen de resultaten van dit onderzoek niet vertaald worden naar mogelijke inkomenseffecten van de varianten voor buitenlandse bedrijven met een andere bedrijfsopzet.

Doordat de verschillende lidstaten een ander voorgenomen beleid hebben zullen de inkomenseffecten voor kalverbedrijven in België en Frankrijk met een vergelijkbare bedrijfsopzet als het gemiddelde Nederlandse bedrijf, naar verwachting veel minder groot zijn dan in Nederland. De toenemende ongelijkheid in de toeslagen vormt een risico voor de concurrentiepositie van de Nederlandse kalversector.

Het verdient aanbeveling om nader onderzoek te doen naar andere ontwikkelingen die de inkomens in de kalversector kunnen beïnvloeden.

Conclusies

De herziening van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid kan grote gevolgen hebben voor de bedrijfstoelagen en inkomens in de kalversector. De nationale invulling van het beleid is daarbij zeer bepalend voor de toeslagen in de kalversector in de periode 2015-2019, en waarschijnlijk ook voor de jaren daarna.

Bij het in Nederland voorgenomen beleid zou een kalverbedrijf van 750 plaatsen en 1 ha cultuurgrond in 2019 vrijwel geen toeslagen overhouden. Omdat het inkomen op dit referentiebedrijf voor zo'n 95% uit toeslagen bestaat, zou dit een minimalisering van het inkomen betekenen.

In de beleidsvarianten met een gedeeltelijke afbouw van de toeslagen tussen 2014 en 2019 zijn de gevolgen minder ingrijpend, maar blijft er bij de hier gehanteerde uitgangspunten sprake van een forse vermindering van de toeslagen en daarmee het inkomen van een bedrijf.

Alleen in de Vlaamse beleidsvariant met gekoppelde premies zou het toelagenniveau - en daarmee het inkomensniveau - ongeveer gelijk kunnen blijven.

Literatuur en websites

Council of the European Commission (CEC), 17 december 2013. Regulation (EU) No 1307/2013 of the European Parliament and of the Council establishing rules for direct payments to farmers under support schemes within the framework of the common agricultural policy (and repealing Council Regulation (EC) No 637/2008 and Council Regulation (EC) No 73/2009. Brussel, Official Journal of the European Union, 20.12. 2013.

EZ (ministerie van Economische Zaken), 2013. Implementatie Gemeenschappelijk Landbouwbeleid; Den Haag, Brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal, Directoraat-generaal Agro, Directie Europees Landbouwbeleid en Voedselzekerheid, DGA-ELV/13196008, 6 december.

Terluin, Ida J., Jakob Jager en Roel A. Jongeneel, 2014. Convergentie toeslagen Eerste Pijler GLB in Nederland, 2014-2019. Wageningen, LEI Wageningen UR (University & Research centre), LEI Report 2014-001.

Vlaams ministerie van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, 2014. Hervorming gemeenschappelijk landbouwbeleid; minister-president Kris Peeters legt de krachtlijnen vast van het toekomstige systeem van directe steun; persmededeling van het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van economie, buitenlandse beleid, landbouw en plattelandsbeleid, 4 januari 2014; via website:
http://www.krispeeters.be/sites/krispeeters/files/persbericht_mp_kris_peeters_hervorming_gemeenschappelijk_landbouwbeleid.pdf

Binternet LEI

http://www3.lei.wur.nl/binternet_asp/index.aspx

To explore
the potential
of nature to
improve the
quality of life

LEI Wageningen UR
Postbus 29703
2502 LS Den Haag
E publicatie.lei@wur.nl
T +31 (0)70 335 83 30
www.wageningenUR.nl/lei

LEI 14-027

LEI Wageningen UR verricht sociaaleconomisch onderzoek en is de strategische partner voor overheden en bedrijfsleven op het gebied van duurzame en economische ontwikkeling binnen het domein van voeding en leefomgeving. Het LEI maakt deel uit van Wageningen UR (University & Research centre). Daarbinnen vormt het samen met het Departement Maatschappijwetenschappen van Wageningen University en het Wageningen UR Centre for Development Innovation de Social Sciences Group.

De missie van Wageningen UR (University & Research centre) is 'To explore the potential of nature to improve the quality of life'. Binnen Wageningen UR bundelen 9 gespecialiseerde onderzoeksinstituten van stichting DLO en Wageningen University hun krachten om bij te dragen aan de oplossing van belangrijke vragen in het domein van gezonde voeding en leefomgeving. Met ongeveer 30 vestigingen, 6.500 medewerkers en 10.000 studenten behoort Wageningen UR wereldwijd tot de aansprekende kennisinstellingen binnen haar domein. De integrale benadering van de vraagstukken en de samenwerking tussen verschillende disciplines vormen het hart van de unieke Wageningen aanpak.

